

Zjavenie Pána

6. januára 2022

Mt 2, 1 – 12

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes ku koncu Vianočného obdobia oslavujeme zjavenie sa Ježiša svetu. Nielen úzkej skupine privilegovaných, nielen pre členov vyvoleného národa, ale pre všetkých. Všetci si k nemu môžeme nájsť cestu. Učenci sú predchodcovia ostatných ľudí i národov, ktoré si cez Ježiša k Bohu Izraela našli svoju cestu. Tento sviatok nám pripomína spoločnú rodinu, ktorou symbolickou rodinou je cirkev. Traja učenci sa pri jasličkách stretajú s neučenými a neurodzenými pastiermi. A nad oboma skupinami zaznieva spev nebeských mocností.

Aj keď toto rozprávanie si nerobí nárok historickej pravdy, je prerozprávaním určitých skutočností, ktoré sú pravdivé iným spôsobom. Predovšetkým sa jedná o presvedčenie, že v Ježišovi už jeho súčasníci videli niekoho viac, ako obyčajného kazateľa, či proroka. Svoje presvedčenia autori evanjelia zahalili – podľa vtedajšieho zvyku – do rozprávania, do príbehu, v ktorom aj my môžeme ľahšie pochopiť jeho pravdu.

Názov Traja králi – voľakedajší názov tohto sviatku – pritom jeho obsah nevystihuje presne. Na jednej strane evanjelium nehovorí o kráľoch ale o mudrcoch, ktorí sa prišli pokloniť novonarodenému kráľovi. Tento sviatok symbolicky pripomína, symbolizuje aj našu cestu viery, naše hľadanie.

Predovšetkým sme videli v jeho hrdinoch tých, ktorí si v živote kladú otázky, ktorí hľadajú. Hľadajú aj pomimo hraníc svojho dôverne známeho prostredia, na ktoré sa zvykneme všetci spoliehať. Nebáli sa za svojou pravdou aj vydať sa na cestu, podstúpiť námahu. Ich cesta pritom bola vedená svetlom, ale tajomným, zvláštnym. Bolo to svetlo hviezdy – prchavé svetlo, ktoré nie je možné vidieť neprestajne, je závislé aj na iných okolnostiach. Je ho vidno vtedy, keď ho nepreplávajú iné svetlá. Svetlo hviezdy je vidno vtedy, keď obloha nášho pohľadu je jasná. Potom sa môže stať, že tí, čo hľadajú, nachádzajú určité veci v predstihu – pred ostatnými. Aj keď to neznamena, že už vedia všetko. Aj oni sú odkázaní na iných, aj oni sa ešte musia aj pýtať druhých. Aj oni boli odkázaní na iných, ktorí skúmali iné veci.

Pravda nás nerobí nadradenými nad inými. Ozajstná pravda o živote je skôr slúžiaca, pomáha vytvárať spoločenstvo. Skutočná pravda o živote sa odlišuje od toho, čo v novoveku chápeme ako pravdu (najčastejšie pravdu o veciach, objektoch) a ktorá sa niekedy vyjadruje aj prísloviím „Poznanie znamená moc“. Pravda na ktorej máme účasť cez Krista je iná – ona nás otvára pre iných, pre spoluprácu s nimi, pre službu spoločenstvu.

Dary, ktoré traja učenci v trojkráľovom rozprávaní odovzdávajú dieťaťu symbolizujú poklonenie sa novonarodenému kráľovi. Napriek tomu, že moc tohto kráľa je duchovnou mocou – nie mocou na úkor iných, ale spolu s inými: o tom rozpráva celý príbeh jeho života, o tom rozpráva celé evanjelium. Skloňme sa aj my dnes pred týmto kráľom novej duchovnej moci, ktorá nás nechce pokoriť, ale naopak chce nás pozdvihnúť na našej ceste životom.

Viliam Arbet